

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
 Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pn-1088/2026-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A | R J E Š E N J E

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Katarini Jukić, u pravnoj stvari tužiteljice Svjetlane Landeka OIB 39844819310, iz Zagreba, Remetinečki Gaj 21 D, koju zastupa punomoćnik Robert Jančik, odvjetnik iz Zagreba, protiv tuženika Uniqa osiguranje d.d., Zagreb, Planinska 13, OIB 75665455333, kojeg zastupa punomoćnik Marko Rašica, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Rašica & partneri d.o.o. Zagreb, uz sudjelovanje HOK – osiguranja d.d. Zagreb, Praška ulica 10, OIB 00432869178, kojeg zastupaju punomoćnici odvjetnici iz Odvjetničkog društva Olujić, Pezić i partneri d.o.o. Zagreb, kao umješaca na strani tuženika, radi naknade štete, nakon održane javne glavne rasprave, 2. listopada 2026.

r i j e š i o j e

Dopušta se preinaka tužbe, sadržana u podnesku tužiteljice od 4. travnja 2026., iz razloga svrsishodnosti.

p r e s u d i o j e

I./ Nalaže se tuženiku Uniqa Osiguranje d.d. Zagreb OIB 75665455333 isplatiti tužiteljici Svjetlani Landeka OIB 39844819310 iznos od 5.800,00 EUR sa zakonskom zateznom kamatom i to:

- na iznos od 5.500,00 EUR počevši od 13. studenog 2019. do isplate te
- na iznos od 300,00 EUR počevši od 18. siječnja 2025. do isplate,

s tim da se stopa zakonske zatezne kamate za razdoblje do 31.12.2022. određuje za svako polugodište uvećanjem za tri postotna poena prosječne kamate stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, a koju prosječnu kamatnu stopu za referentno razdoblje utvrđuje Hrvatska narodna banka, od 01.01.2023. do 29.12.2023. za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30.12.2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke,

za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve u roku od 15 dana.

II./ Nalaže se tuženiku Uniqa Osiguranje d.d. Zagreb OIB 75665455333 naknaditi tužiteljici Svjetlani Landeka OIB 39844819310 trošak parničnog postupka u iznosu od 796,12 EUR sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 2. listopada 2026. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve u roku od 15 dana.

III./ Odbijaju se zahtjev tuženika i umješaća za naknadu troška parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Predmet postupka potraživanje je tužiteljice Svjetlane Landeka, koja od tuženika Uniqa osiguranje d.d. potražuje naknadu neimovinske štete za povredu prava osobnosti te naknadu imovinske štete - naknade za tuđu pomoć i njegu. Tužiteljici je šteta nastala kao posljedica ozljeda zadobivenih u štetnom događaju – prometnoj nezgodi koja se dogodila 22. travnja 2019., u kojoj je tužiteljica sudjelovala kao putnica u vozilu registarske oznake ZG-8702 HA. Tužiteljica u tužbi navodi da je na vozilo u kojem se ona nalazila kao putnica naletjelo vozilo reg. oznake ZG 9805 GF, osigurano kod tuženika te da je naletom straga na vozilo u kojemu se tužiteljica nalazila, vozilom u kojemu se ona nalazila odbačeno na vozilo ispred. Nadalje tužiteljica u tužbi navodi da je za prometnu nesreću isključivi krivac vozač vozila osiguranog kod tuženika.

2. Konačno postavljenim tužbenim zahtjevom (list 759-760 spisa), nakon provedenog medicinskog vještačenja, tužiteljica potražuje po osnovi naknade neimovinske štete iznos od ukupno od 5.500,00 EUR sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 13.11.2019. pa do isplate te po osnovi naknade za tuđu pomoć iznos od 300,00 EUR sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 18. siječnja 2025. pa do isplate, uz naknadu troška parničnog postupka.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava svoju odštetnu odgovornost, što obrazlaže navodeći da su sve ozljede koje je tužiteljica zadobila u predmetnom štetnom događaju - prometnoj nesreći, posljedica udara vozača vozila u kojem se tužiteljica nalazila kao suputnica u vozilo koje se nalazilo ispred toga vozila, pa da stoga nema uzročno-posljedične veze između radnje osiguranika tuženika i ozljeda koje je tužiteljica u toj prometnoj nesreći zadobila. Tuženik slijedom izloženog predlaže tužbeni zahtjev odbiti te potražuje naknadu troška parničnog postupka.

3.1 Nakon što je tužiteljica po provedenom medicinskom vještačenju postavila konačni tužbeni zahtjev, tuženik navodi da se protivi preinaci tužbe povećanjem tužbenog zahtjeva te ističe prigovor zastare i protivi se tužbenim zahtjevom zatraženom tijeku zateznih kamata.

4. Umješač na strani tuženika navodi da je osobno vozilo u kojemu se tužiteljica nalazila kao putnica bilo osigurano kod umješača. Nadalje osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, predlaže tužbeni zahtjev odbiti te potražuje naknadu troška parničnog postupka.

5. Između stranaka nisu sporne aktivna ni pasivna legitimacija te nastanak šetnog događaja. Nije sporno niti da su tužiteljici pomoć i njegu pružali njezini ukućani besplatno.

6. Između stranaka je sporna osnova tužbenog zahtjeva te uzročna veza između ozljeda koje je tužiteljica zadobila u predmetnom šetnom događaju i radnje vozača vozila osiguranog kod tuženika. Nadalje je sporna visina tužbenog zahtjeva, kao i zatraženi tijekom zakonske zatezne kamate. Naposljetku je sporno je li nastupila zastara.

7. Tijekom postupka pregledane su isprave u spisu, saslušani su svjedoci Ivan Peček i Ivan Pekić (list 366, 367 spisa) te tužiteljica (list 311, 365 spisa) te je izveden dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dr. Igoru Stipančiću.

7.1 Sud je odustao od izvođenja dokaza kombiniranim prometnim i sudskomedicinskim vještačenjem, jer je ocijenio da je izvođenje tog dokaza nepotrebno, iz niže izloženih razloga (točka 10.1 ovog obrazloženja).

8. Ocijenivši izvedene dokaze prema odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku te primjenjujući materijalno pravo na tako utvrđeno činjenično stanje, ovaj sud je zaključio da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan.

9. Prvenstveno treba reći, a s obzirom na navode tuženika da se protivi preinaci učinjenoj konačno postavljenim tužbenim zahtjevom, da je tužiteljica svoj konačni tužbeni zahtjev postavila po provedenom medicinskom vještačenju, izvođenje kojeg dokaza je bilo potrebno za postavljanje istoga, jer tužiteljica ne raspolaže stručnim znanjem zbog kojega je dokaz medicinskim vještačenjem izveden. Pritom tužiteljica, osim što nije istaknula novi zahtjev, svoj konačno postavljeni tužbeni zahtjev temelji na isto činjeničnoj, pa i pravnoj osnovi, što znači da se radi tzv. nepravoj preinaci tužbe, kojoj se tuženik ne može osnovano protiviti, pa ju je stoga ovaj sud, iz razloga svrsishodnosti dopustio, a kao što je navedeno u izreci rješenja.

10. Kao što je gore izloženo, tuženik tvrdi da ne odgovara za štetu jer da su ozljede koje je tužiteljica zadobila u predmetnom šetnom događaju prouzročene isključivo protupravnom radnjom vozača vozila u kojem se tužiteljica nalazila kao suputnica, udarom toga vozila u vozilo ispred istoga. Naime, šetni događaj bio je lančani sudar tri vozila, a tužiteljica je u istome sudjelovala kao suputnica u srednjem od ta tri vozila.

10.1 Odredbom čl. 1063. ZOO propisano je da se za štetu nastalu u svezi s opasnom stvari smatra da potječe od te stvari, a motorno vozilo u pokretu opasna je stvar u smislu Zakona o obveznim odnosima. Nadalje, tužiteljica kao suputnica u vozilu ima položaj treće osobe u smislu odredbe čl. 1069. st. 4. ZOO, a odredbom čl. 1069. st. 3. ZOO propisano je da za štetu prouzročenu pogonom dvaju ili više motornih vozila odgovaraju njihovi vlasnici trećim osobama solidarno. Takva solidarna odgovornost prema tužiteljici je objektivna; dakle, neovisna o krivnji pojedinog vlasnika te tužiteljica može tražiti cjelokupnu naknadu od bilo kojeg solidarnog dužnika, po vlastitom izboru - od osiguratelja vozila u kojem se nalazila, kao i od osiguratelja svakog drugog vozila koje je sudjelovalo u nesreći. Budući da se

slijedom izloženog pretpostavlja uzročnost štete nastale u svezi s motornim vozilom u pokretu, tuženik bi se mogao osloboditi od odgovornosti prema tužiteljici samo ako dokaže postojanje pretpostavki propisanih odredbom čl. 1067. st. 1., 2. i 3. ZOO, pa stoga za odštetnu odgovornost tuženika prema tužiteljici nije odlučno jesu li ozljede koje je tužiteljica zadobila u predmetnom štetnom događaju prouzročene isključivo protupravnom radnjom vozača vozila u kojem se tužiteljica nalazila kao suputnica. Ta činjenica – konkretno pitanje krivnje u smislu koje od vozila je prouzročilo nesreću, a time i štetu koja je tužiteljici nastala, nije relevantno u odnosu prema tužiteljici kao oštećeniku, već je relevantna samo u eventualnoj regresnoj parnici između solidarnih dužnika, a što je uređeno odredbom čl. 1072. ZOO (tako i VSRH, Rev-884/11). Slijedom izloženog, budući da tuženik nije oborio pretpostavku postojanja uzročne veze, za obaranje koje ne bi bio odlučan ishod kombiniranog prometno-sudsko medicinskog vještačenja, a iz kojeg razloga je ovaj sud odustao od izvođenja tog dokaza, tuženik je kao osiguratelj vozila koje je nesporno sudjelovalo u prometnoj nezgodi dužan tužiteljici naknaditi štetu koja joj je u toj nezgodi nastala (čl. 1069. st.3. ZOO u svezi sa čl. 1100. i čl. 1095. ZOO).

10.2 Budući da je slijedom izloženoga tuženikova odštetna odgovornost prema tužiteljici objektivna, nije potrebno ocjenjivati iskaze saslušanih svjedoka, koji su iskazivali o dinamici nastanka prometne nesreće koja predstavlja štetni događaj.

11. U svrhu utvrđivanja opsega štete koja je tužiteljici nastala u predmetnom štetnom događaju, izveden je dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dr. Igoru Stipančiću.

12. Nakon što je klinički pregledao tužiteljicu i proučio njezine medicinske isprave, u svojem pisanom nalazu i mišljenju vještak dr. Igor Stipančić navodi, u bitnom, da je tužiteljica u prometnoj nezgodi zadobila trzajnu ozljedu vrata i natučenje prsne kosti, zbog kojih ozljeda je provela liječenje imobilizacijom vrata i potom fizikalnom terapijom te se zbog straha i psihičkih tegoba nakon ove nesreće tužiteljica liječila i kod liječnika spec. psihijatra. Liječenje trzajne ozljede vrata imobilizacijom trajalo je gotovo tri tjedna, nakon čega je provedena fizikalna terapija. Tužiteljica je učinila svu zatraženu dijagnostičku obradu te joj je EMNG pretragom utvrđeno oštećenje korijena C5 desno, što se uzročno može povezati s predmetnim ozljeđivanjem. Naime, klinička slika kod tužiteljice upućivala je na ovo oštećenje te je EMNG 29. svibnja 2019. utvrđeno akutno oštećenje, koje je kasnije 21. listopada 2019. potvrđeno kao kronično (trajno). Vještak navodi nadalje da je liječenje ozljeda iz predmetnog štetnog događaja, koji se dogodio 22. travnja 2019., završeno zadnjim pregledom kod neurologa koji je tužiteljica učinila 06. studenog 2019.

12.1 Po tako pribavljenom nalazu (čitanjem tužiteljicine medicinske dokumentacije, pregledavanjem njezinog cjelokupnog kartona primarne zdravstvene zaštite i kliničkim pregledom tužiteljice), vještak dr. Igor Stipančić iznosi mišljenje da su tužiteljici uslijed ozljeđivanja u štetnom događaju, a po provedenom liječenju, zaostale trajne posljedice u obliku blažeg ograničenja kretnji vratne kralježnice te trnaca u desnoj ruci i nešto slabijoj snazi desne šake, a što je posljedica oštećenja korijena živca, koji odgovara C5 korijenu koji izlazi iz vratnog dijela leđne moždine; a što je prema mišljenju vještaka dovelo do smanjenja životne aktivnosti tužiteljice u omjeru od 7 – 8 %.

12.2 Nadalje vještak dr. Igor Stipančić u svojem pisanom nalazu i mišljenju navodi da je tužiteljica uslijed ozljeđivanja u predmetnom štetnom događaju trpjela bol jakog intenziteta

oko tri dana, srednjeg oko sedam dana, te manjeg još do šest tjedana sveukupno; dok povremena bol ulazi u smanjenu životnu aktivnost. Isto tako, trpjela je tzv. primarni strah koji je bio intenzivan i kratkotrajan, a potom je uslijedio tzv. sekundarni strah kao posljedica tjelesne ozljede, koji je tužiteljica u jakom intenzitetu osjećala tri do četiri dana, u srednjem intenzitetu do sedam dana te potom u manjem intenzitetu oko mjesec dana. Naposljetku vještak navodi da je tužiteljici tuđa pomoć bila potrebna u trajanju od tri tjedna po dva sata dnevno zbog mirovanja i nošenja ovratnika, a potom još u ukupnom trajanju od tri tjedna tri puta tjedno po dva sata zbog nepodnošenja uobičajenog svakodnevnog napora, za nabavku i pripremu hrane te radi ostvarivanja zdravstvene zaštite – odlasci liječniku na kontrolne preglede i pretrage.

12.3 Vještak dr. Igor Stipančić u daljnjem je tijeku postupka pregledao zdravstveni karton tužiteljice, koji tužiteljica nije predložila na pregledu te se očitovao (podnesci vještaka od 10. rujna 2025. – list 605 spisa i od 17.10.2025. – list 732 spisa) navodeći da po izvršenom uvidu u tužiteljčin karton primarne zdravstvene zaštite zaključuje da nema elemenata za promjenu njegovog u ranijem tijeku postupka danog mišljenja.

13. Izloženi nalaz i mišljenje vještaka ovaj sud smatra stručnim, objektivnim i jasnim, pa ga stoga u cijelosti prihvaća, a primjedbi na njega nisu imale niti stranke ni umješak.

14. Slijedom izloženih vještačenjem utvrđenih činjenica o opsegu štete koja je tužiteljici nastala kao posljedica ozljeđivanja u predmetnom štetnom događaju; dakle, o nastalom trajnom smanjenju životne aktivnosti, kao i o trajanju i intenzitetu pretrpljenih fizičkih bolova i straha, ovaj sud smatra da su u cijelosti osnovani navodi tužiteljice da joj pripada pravična novčana naknada za povredu prava osobnosti - prava na tjelesno zdravlje (čl. 1100. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima), u iznosu od ukupno 5.500,00 EUR. Tužiteljica naime smatra da joj cijeneći nastalo sniženje opće životne i radne sposobnosti pripada iznos od 2.000,00 EUR te da joj po kriteriju pretrpljenih tjelesnih bolova pripada iznos od 1.800,00 EUR te da joj po kriteriju pretrpljenog straha pripada satisfakcija u iznosu od 1.700,00 EUR, a izloženo ovaj sud ocjenjuje osnovanim, imajući u vidu činjenice utvrđene medicinskim vještačenjem, izložene pod točkom 12. ovog obrazloženja, u pogledu tijeka liječenja tužiteljice, kao i činjenice da je tužiteljica u predmetnom štetnom događaju u dobi od 49 godina zadobila ozljedu koja je dovela do trajnog sniženja njezine životne aktivnosti, koja se očituje osim u ograničenju kretnji vratne kralježnice i trncima i u slabijoj snazi desne šake, a koje posljedice će tužiteljica osjećati cijeli život.

15. Nadalje, kako je vještačenjem utvrđeno da je tužiteljici tuđa pomoć bila potrebna u trajanju od ukupno 60 sati, ovaj sud slobodnom ocjenom, imajući pritom u vidu mjesto i vrijeme kada je tužiteljici ta pomoć pružana (Zagreb, 2019.), opravdanim ocjenjuje zahtjev za naknadu za tuđu pomoć, za koju između stranaka nije sporno da su joj tužiteljici pružali njezini ukućani besplatno, u zatraženom iznosu od 5,00 EUR po satu, pa stoga na temelju odredbe čl. 1095. ZOO po osnovi naknade za tuđu pomoć tužiteljici pripada iznos od ukupno 300,00 EUR.

13. Slijedom svega izloženoga, ovaj sud smatra da tužiteljica ima pravo na naknadu neimovinske štete te naknade za tuđu pomoć i njegu u iznosu od ukupno 5.800,00 EUR, pa joj je stoga pod točkom I./ izreke ove presude dosuđen navedeni iznos sa zakonskom zateznom kamatom kao što je tužiteljica potražuje – na naknadu neimovinske štete u iznosu od 5.500,00 EUR počevši od 13. studenog 2019. do isplate te na naknadu za tuđu pomoć i njegu u iznosu od 300,00 EUR počevši od 18. siječnja 2025. do isplate (čl. 1103. ZOO i

zaključak VSRH Su-IV-168/16.-2 od 30. svibnja 2016.), a imajući pritom u vidu da je tužba podnesena 12. studenog 2019. te da je vještačenjem utvrđeno da je liječenje tužiteljice okončano 6. studenog 2019.

14. Prethodno je ovaj sud neosnovanim ocijenio prigovor zastare. Naime, štetni događaj nastao je 22. travnja 2019., a liječenje tužiteljice okončano je 6. studenog 2019., što znači da je tada šteta nastala u cjelokupnom opsegu, tako da se do podnošenja tužbe 12. studenog 2019. nije navršio ni subjektivni ni objektivni rok zastarijevanja, propisan odredbom čl. 230. st.1 i 2. ZOO. Ujedno treba istaknuti da postupak nije počeo teći specifikacijom tužbenog zahtjeva, u svezi s kojom tuženik ističe prigovor zastare, nego je postupak počeo teći, a time i zastarijevanje prekinuto, podnošenjem tužbe u ovom parničnom predmetu, i to slijedom pravnog shvaćanja VSRH Su-IV-123/2024-5 od 27. svibnja 2024.

15. O trošku parničnog postupka odlučeno je na temelju odredbe čl. 154. st.5. i čl. 155. ZPP.

16.1 Tužiteljici je priznat trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku, odmjeran prema OT, uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu (5.800,00 EUR), i to za sastavljanje tužbe 100 bodova prema Tbr 7/1 OT, što iznosi 200,00 EUR te uvećano za PDV 250,00 EUR. Nadalje joj je priznat trošak medicinskog vještačenja u iznosu od 250,00 EUR te trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 118,12 EUR (polovica pristojbe plaćene na tužbu po tužbi dvoje tužitelja, prije nego što je postupak u odnosu na tužiteljicu razdvojen) te trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 178,00 EUR. Slijedom svega izloženoga, rješenjem sadržanim pod točkom II./ izreke ove presude, tužiteljici je dosuđen trošak parničnog postupka u iznosu od 796,12 EUR sa zakonskom zateznom kamatom počevši od dana donošenja ove presude do isplate.

16.2 Tužiteljici nije priznat zatraženi trošak "tri ročišta po 50%", "pet podnesaka o 100%", šest ročišta po 100%" te "dva podneska po 50%" jer tako zatraženi trošak nije dovoljno određen u smislu odredbe čl. 164. st.2. ZPP.

16.3 Rješenjem sadržanim pod točkom III. izreke ove presude odbijen je zahtjev tuženika i umješača na strani tuženika za naknadu troška parničnog postupka, jer je tuženik u cijelosti izgubio parnicu.

U Zagrebu, 2. listopada 2026.

Sutkinja:
Katarina Jukić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila,
- od dana primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena.

Žalba se podnosi pisano putem ovog suda, a o istoj odlučuje županijski sud.

DNA:

1. pun tužiteljice, uz nalog za plaćanje sudske pristojbe na presudu u iznosu od 178,00 EUR (osnovica 5.800,00 EUR).
2. pun tuženika
3. pun umješaka

Broj zapisa: **9-3088d-ebd89**

Kontrolni broj: **062d1-dfae3-ce7f5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.